

ABONNEMENT:

Bij vooruitbetaling per 6 maanden voor Nederland.
 Franco per post f 0.45.
 Afzonderlijke nummers - 0.03.
 Afdelingen - 0.02⁵.

Dit blad verschijnt om de 14 dagen op Woensdag.

Bureau van Redactie en Administratie:
 2de Spaarndammerdwaarsstraat 16, - Amsterdam.

ADVERTENTIËN.

Van 1 tot 5 regels f 0.25.
 Iedere regel meer - 0.05.
 Groote letters naar plaatsruimte.
 Aanvragen om werk en berichten voor Huishoudelijke Vergaderingen gratis.

Aan de Afdelingen!

Einde Maart eindigt het kwartaal, men rekene hierop.
 Zij die niet voor dien tijd betaalden, zorge er voor het tenminste op de Jaarvergadering te doen. Zij die niet doen of er noot een cent betaald behoeft te worden, zullen behandeld worden als onbekend.
 De Administratie.

De afdelingen worden er aan herinnerd, dat de

JAARVERGADERING

van den Bond zal plaats hebben op den 2den en 3den April a.s. te UTRECHT, in het gebouw „Fabrieks en Handwerksnijverheid“, Donkerstraat No. 1.

De vergaderingen zullen als volgt plaats hebben:
 Eerste dag van des voormiddags 11 uur precies tot des namiddags 4 uur en des avonds van 7 uur precies tot circa 10 uur.
 Tweede dag van des voormiddag 9 uur tot des namiddags 4 uur.

De Jaarvergaderingen moeten bijgewoond worden door al de afgevaardigden en kunnen bijgewoond worden, zoover de plaatsruimte het toelaat, door de bondsleden op vertoon van bewijs van lidmaatschap.
 Elke afdeling is verplicht zich door minstens één afgevaardigde te doen tegenwoordigen. De reiskosten van al de afgevaardigden (behevens verzum, een nacht logies voor één afgevaardigde welk een voorgaande dag al moet gaan reizen om op tijd ter vergadering te zijn) worden over al de bondsleden berekend en tijdens de vergadering verrekent. Afdelingen welke geen afgevaardigden zenden moeten toch mee in de kosten betalen.

Verzoekt wordt dat van elke afdeling zoo spoedig mogelijk en uiterlijk voor 18 Maart, opgegeven wordt hoeveel afgevaardigden er komen, met welke trein zij aankomen; hoeveel afgevaardigden er nachtlgies moeten hebben en hoeveel er den eersten dag van den gemeenschappelijken maaltijd zullen gebruik maken. Zij, die den voorgaanden dag al moeten komen, vergeten niet dit te melden aan

A. van Zandbergen,

Tabstraat No. 8, Utrecht.

Tot herkenningsteeken aan den trein, zal men het vakblad *De Timmerman* bij zich dragen.

De penningsmeesters verzoeken aan de afdelingen vóór 15 Maart zuivere rekening te maken en ook dat de afgeve. hoeveel de afdeling dit jaar opgezonden heeft aan contributie weerstandkas, vrijwillige bijdragen enz opdat men dan in eens weet of de penningm. H.B. abnizen hebben.

Het H.B.

Luchtige schaaftreekjes.

Als de vos de passie preekt, — boer pas op je ganzen!
 (Vervolg).

„Of ik zoo gebeten was op het *Nieuws van den Dag*“ heeft men mij gevraagd.

Maar integendeel, ik vind het juist zeer mooi dat ze ditmaal eens zoo ruitelijk kleur heeft bekend.

Bovendien weet ik zeer goed, dat dat blad evengoed als haar gelijken, door zoo te schrijven eenvoudig doet wat zij doen moet om een bestaan te vinden.

Ons vakblad *De Timmerman* is opgericht om propaganda te maken voor- en te werken in het belang der Bond en hare leden, niet waar?

Bladen als 't *N. v. d. D.*, *Handelsblad*, enz. zijn daar om de belangen der bezitters, der meer met aardse goederen gezegenden, met hand en tand te verdedigen.

Voorwaar een zeer eenvoudige geschiedenis! 't Zijn twee gelijksortige wapens, die ieder voor zich of voor zijn partij al scherper en scherper tracht aan te wettigen, omdat het in den heerschenden *klassenstrijd*, zoo bijzonder veel wordt gebruikt.

Met opzet schrijf ik dat woord hier neer, niet dat ik een pleidooi wil gaan houden over het aanwezig zijn van dien *klassenstrijd* in verband met het feit, dat er wellicht bondelieden worden gevonden die het daarover niet eens zijn, maar om er met nadruk op te wijzen, dat een aantoonen van het aanwezig zijn dier strijd volkomen overbodig wordt, wanneer de couranten onzer tegenpartij het zoo over de daken heen uitschreeuwen dat het waar is.

Onze Bond was het die de agitatie voor staatspensionering van oude en gebrekkige werklieden op touw zette. Middelen waaruit de noodzakelijke onkosten zouden worden bestreden, gaven wij niet aan, natuurlijk niet, wij hebben een volks(?)-vertegenwoordiging. 't Ware een slag in het aangezicht geweest van dat altijd zoo actieve lichaam!

Wij wilden slechts aantoonen, dat er ten koste van wat dan ook, gezorgd moest worden, dat indien de arbeider te oud was geworden om nog door werken in zijn onderhoud te voorzien, de massa, de 'gemeenschap' er aansprakelijk voor was, te zorgen, dat die man aan het eind van zijn leven althans voor ellende gevrijwaard was.

Wij noemden dat de plicht der 'gemeenschap', 't was nog al kras gezegd, maar 't kon er mee door, op 't kantje af!

Maar wij meenden ook, dat het hier gold een recht, een niet weg te praten recht van den afgewerkten arbeider!

Dat was een wanbegrip, erger, we zagen het de vorige week, 't was er een van socialistischen aard, want:

Tegenover dien *plicht* ('t zorgen voor ouden van dagen door de 'gemeenschap') staat geen *recht* van den lijdende, de 'gemeenschap' is niet aansprakelijk voor de omstandigheden, welke den toestand van gebrek hebben veroorzaakt. Van ingehouden loon, dat nog nabetaald moet worden is geen sprake; het loon was niet hooger en is geheel ontvangen...

Zoo betoogt onze tegenpartij.

Ik ben zoo vrij den bal terug te kaatsen en zeg: Voorstanders der vrije concurrentie, die er belang bij hebben, dat zij de arbeiders, na ze als citroeneu te hebben uitgeknepen, kunnen wegwerpen om er anderen, jongen, sterken voor in de plaats te nemen, zoo mogelijk voor wat minder loon en zonder dat er een haan naar kraait, verspreiden, om hun onrechtvaardige positie een schijn van gewettigheid te geven, het wanbegrip, als zou de oude arbeider geen recht hebben op een onbezorgden afloop van zijn totaal ten bate der 'gemeenschap' versleten leven.

Dat is mijn lezing van de zaak. Immers, de vrije concurrentie bepaalt het loon van den arbeider.

Zijn de werklieden economisch sterk genoeg, zijn ze flink verenigd, dan kunnen zij hun loon altijd nog op een zekere hoogte houden, maar lang niet allen zijn, dat of liever de meeste zijn

het niet. Bij de meerderheid zal dus het loon dalen wanneer de markt overvoerd wordt en het aanbod grooter is als de vraag. Want de winst van de firma moet zoo zij niet stijgende is toch zooveel mogelijk op een hoogte worden gehouden.

Nu beweert het *N.* dat: „er van ingehouden loon geen sprake kan zijn, het was niet hooger en is geheel ontvangen“.

Indien er nu een sterke daling in de loonen van een zekere categorie arbeiders is te bespeuren, en ze om iets te noemen een vijfde minder ontvangen dan vroeger, is dat dan nog hun loon, is dat wat hun toekomst, of is het de *prys* waarvoor de werkmans zich moet verkoopen omdat hij anders verhongert?

Natuurlijk wordt dit laatste bedoeld, want als ik me een beloning voorstel die mij als arbeider voor een zeker stuk werk wordt toegekend en ik meen dat daarmede ten mijne opzichte een eerlijke ruil is getroffen (iets wat zoo ongeveer nooit gebeurt in onze sameliving) dan kan ik mij van een loonsverlaging, alleen omdat het artikel dat ik vervaardig, minder handelswaarde heeft gekregen geen goed denkbeeld vormen.

Ik heb toch evenveel arbeid aan mijn stuk werk als vroeger en ik heb dezelfde behoefte als voor de crisis?

't Geldt hier dus de prijs van tot arbeid geschikt menschenvleesch, en of dat nu op een of twee gulden per dag aan de markt genoteerd staat, 't doet er niet toe, er wordt niet meer voor gevraagd, de prijs is niet hooger, de *waar* is ten volke betaald, — uit is de pret!

Kameraden, ik sta wellicht langer stil bij deze dingen dan ik van plan was, vooral omdat ik ook nog wenschte te spreken over de beschouwingen die het artikel in het *N.* ten beste geeft over verplichte verzekering, waarbij er zijn die m. i. ten minste door ons voor een deel kunnen worden onderschreven.

Ik herhaal echter, ik heb het niet tegen het blad maar tegen u.

Ik wilde u in den breede aantoonen hoe noodzakelijk het is dat wij allen leeren begrijpen hoe volkomen wij door de bezittende klasse en de werkgevers in de luren gelegd worden.

Hoe *waar* het is dat men ons daar ten volle beschouwt als een ding, een werktuig dat men koopt en wegwerpt naar believe.

Is 't niet verschrikkelijk?

Datgene wat de werkgever of het kapitaal afzondert en u toeduwet, na eerst een behoorlijk winsteijfer afgetrokken te hebben, of het veel of weinig, voldoende of veel te weinig is, 't doet er niet toe, 't is uw loon, 't is uw *volle* loon, 't is waarvoor ge u verkoopen moet en ge hebt alles ontvangen waarop ge recht hebt!

Timmerlieden van Nederland wordt het niet eindelijk tijd dat wij ons wettig recht gaan verdedigen tegenover zooveel willekeur?

Moeten wij ons recht als mensch niet met kracht gaan handhaven tegenover een klasse van menschen, die ons beschouwen als een baal koffie of een stuk hout?

De geheele bekende familie Regout is, (met zoovele andere trouwens) in zeer korten tijd schatrijk geworden.

Waarvan?

Niet van de uitbuiting hunner arbeiders, want niet waar, — die hebben gehad wat hun toekwam, 't loon was nu eenmaal niet hooger en is ten volle ontvangen!

Is het genoeg, lezer?

Ten slotte nog de in mijn vorig schaaftreekje aangehaalde stelling: het ontstaan der ellende is niet de schuld der 'gemeenschap', wel het laten voortbestaan.

Wat zal men er veel van zeggen? Wel ben ik van plan geweest er op in te gaan, omdat het de oude manier is om de verantwoordelijkheid

van zich af te wentelen, in den trant van wijle Kain!

Het „ben ik mijn broeders hoeder“, doet nog altijd opgeld onder een zeer groot aantal menschen, die zichzelf gaarne inslaapwiegen, in het bewustzijn dat ze al bijzonder goed zijn, als ze maar af en toe een aalmoes geven of zoo iets en altijd u zullen vertellen, dat het niet hun schuld is, dat de boel zoo verkeerd gaat.

Maar ik wil me er niet warm meer over maken. Ieder lezer zal er voor zich wel een antwoord op kunnen geven.

In de laatste helft van de zin wordt op zeer klare wijze gezegd, dat ondersteuning (pensionering) plicht is, wat trouwens meermalen in het artikel te lezen is.

De eerste helft geef ik hun cadeau onder voorbehoud. 't Lust mij niet er nog laager over uit te wijden. Liever willen we een volgenden keer eens een soort wandeling maken tusschen de doolhof van conclusies der staatscommissie door, als we er de gelegenheid voor vinden.

AMATEUR.

Samenwerking.

Wie onzer zou daar tegen zijn? Wie van ons tracht niet steeds met allen, die evenals wij de zaak der arbeiders dienen, samen te werken? Samenwerking, een der machtigste wapenen, aangegrepen zoo dikwijls door hen die vonden dat het *uit* moest zijn met innerlijke verdeeldheid, dat het *uit* moest zijn met allerlei haarkloverijen onderling tusschen hen, die strijden voor de zaak des volks. En er werd samengewerkt tusschen ware vakmannen en dito's in schijn. En in zulke gevallen moesten de arbeiders het ontgelden, en was die samenwerking niet altijd in hun belang.

Maar uit ondervinding leert men en de tijd is achter ons, dat men maar direkt door dik en dun meeloopt met allen die toch ook iets voor het volk willen doen.

Dat „ook iets voor het volk willen doen“ schijnt tegenwoordig een soort sport te zijn.

Onze strijd is zwaar, dat weten, dat moesten wij ten minste weten. Wij allen beseffen dat nog niet, anders zou er minder moedeloosheid, meer lust tot volhouden, tot voortstrijden zijn.

De strijd voor opheffing der feudale rechten, voor afschaffing der slavernij, en meer anderen, dat alles is kinderspel bij den strijd onzer dagen. Deze, onze strijd, welke eenmaal met bloedige letters in de geschiedenis zal geschreven staan, deze strijd zal zijn geëindigd, wanneer er geen grenzen, geen tirannen, geen meesters meer zullen zijn...

En in dien strijd, waar wij ons dienen te plaatsen op het klassestandpunt, kunnen wij alleen met *hen* samenwerken, die evenals wij ervan overtuigd zijn, dat die paar centen loon per uur meer, die paar uur korter werken, slechts onderdeeljes zijn van den grooten klassenstrijd, welke stelt tegenover elkander de bezitters aan de eene, de proletariërs aan de andere zijde. Hier geeft men elkaar geen haarbreed toe; overwinnen of verloten gaan...

Vroeger was het anders, toen waren bazen en knechte in één vereniging; toen waren er „heeren“ die donateurs waren. En de vereniging ging vooruit, en de arbeiders hielden zich netjes, hielden zich heel zoet, tot groot genoegen van alle „heeren“ natuurlijk. Dat was vroeger.

Toen waren er ook „heeren“ die de arbeiders aan geld wilden helpen voor z.g.n. eigen gebouwen, aan geld wilden helpen voor, de hemel weet al niet wat, alles tegen interest natuurlijk, en de arbeiders prezen dezulken als „eделе menschen“ en „werkmanvrienden“ en de „heeren“ lachten, en de arbeiders bleven heel zoet natuurlijk. Dat was vroeger.

Zouden er thans nog te vinden zijn die den moed, wij zouden haast zeggen den brutalen moed bezitten, om voor de arbeiders te gaan staan vertellen, dat geldschacheraars, „edele arbeidersvrienden“ zijn? Wij vreezen met groote vrees. Zoiets kon alleen vroeger.

Samenwerken. Dat willen wij met allen die aan onze zijde staan, die dezelfde belangen hebben als wij, dezelfde belangen als die groote klasse der arbeiders. Maar niet met de bezitters, niet met de patroons, niet met die allen die kruipen en zuigen en wroeten op, uit en in dat groote lichaam „den arbeid“.

Als wij met dezen wilden samenwerken, dan moesten wij ons geheugen hebben verloren, dan moesten wij de geschiedenis onzer beweging niet kennen. Dan moesten wij uit de geschiedenis wegrukken de bladzijden waarop staat geschreven met het zweet der arbeiders, met tranen van machteloze woede, de strijd van de arbeiders. Dan zouden wij moeten vergeten de bootwerkersstakingen in Rotterdam, die der glasslijpers in Maastricht, die der wevers in Almelo, de timmerliedenstaking in Amsterdam en zooveel anderen.

Als wij dat alles en nog zooveel meer vergeten, dan kunnen wij samenwerken met allen, door ik en dun meegaan met hen die er soms wel een paar centen voor over hebben om de arbeiders op hun hand te krijgen. Laten wij dan gerust knippen en buigen voor hen die toch onze vijanden zijn. Laten wij hen vleien met ijdele woorden, wie weet waar het goed voor is.

Maar neen, dat zullen wij niet, wij zullen blijven strijden tegen alle onrecht, tegen alle kruiperij.

Wij, die alles voortbrengen, wat is er tegen dat er ook voor ons meer plaats wordt ingeruimd aan den diens des levens. Om die plaats te veroveren is strijd noodig. In dien strijd willen wij door ieder geholpen worden die met ons dezelfde belangen heeft, wie evenals wij dezelfde sischen aan de samenleving stelt. Met hen, maar alleen met hen die het eerlijk meenen, kunnen en zullen wij ook „samenwerken“.

Rotterdam.

G. F. L.

Utrechtsche Theerandjes.

Hebben we in de vorige courant kennis gemaakt met een patroon plus eenige timmerlieden die geen begrip van organisatie bezitten, bij deze gelegenheid zullen we in een ander hoekje van onze trommel grijpen en dus een paar andere theerandjes presenteren.

Het is ditmaal noodig even een eervolle vermelding te bezorgen aan iemand die nog niet heel lang geleden lid was van onze timmerliedenbond en daarmee naar zijn zeggen nog al heel wat mee ophad.

Als gewoon timmerman heeft onze vroegeren kameraad met verscheidene van ons aan den bank of op den steiger gestaan, zoodat velen onder bij het lezen van zijn naam, zich den persoon wel kunnen voorstellen.

De persoon hier bedoelt, luistert naar den naam Bert Lindsen en is het huidige oogenblik onderbaas oftewel uitvoerder bij de speculatiebouwers C. Westerhout en Scheepbouwers. Deze functie bekleedt hij echter nog niet zoo bijzonder lang, slechts een jaar of anderhalf ongeveer, terwijl hij voor dien tijd een paar maanden zowat bazelde of kraste aan den bouw van een school in de Kievitstraat.

Dit is ongeveer zijn loopbaan in zijn bazenfunctie, en ziehier hoe hij die functie opvat.

In het begin ging het nogal, hij werkte met vroegere kennissen, waaronder goede kameraads, en hij was nogal te verdragen, werkte zelf ook

nog meê, deelde meê in eventueel overgeld van aangenomen werk en gedroeg zich dragelijk.

Langzaam wijzigde zich deze toestand, hij werd meer familiair met den patroon, kreeg zoo nu en dan wat extra, kreeg meer loon en ziedaar: de vroegere kameraads moesten het loodje leggen.

Bert, nog al goed van begrip, was er al heel gauw achter, waarom de patroon hem zoo bevoordeelde, hij snapte wel dat hier spiering werd uitgegooid om steur te vangen en hij voldeed met genoegen en ijver aan het verlangen van den heer patroon. Aangezien de patroon evenveel verstand heeft van timmeren als een zekere officier van justitie van rechtspreken, moest Bert het werk uitsbedden en deed hij dit volgens het gewone uitzuigstelsel, wat niet veel in den geest van de timmerlui valt, maar zooveel te meer naar den smaak van den patroon is, welke laatste dan ook herhaalde malen blijken van tevredenheid geeft, zoo ook nu, luister maar.

De patroon deed het als mijn vader zaliger eens deed toen hij een gelukje (een kleintje maar) in de loterij had. Hij zei namelijk: jongen, als je goed oppast krijg je een nieuw pak, dat wil zeggen, ik weet niet zeker of hij (de patroon) het Bert beloofd heeft, maar gegeven wel. Iedere timmerman die Bert Zindsen kent en hem in 't vervolg Zondags tegen komt, kan denken of zeggen: kijk, daar heb je zowaar hem ook met zijn nieuwe costuum, dat heeft hij verdient met ... nou ja, waarmee, vraag dat maar aan de menschen die onder zijn directie werken. Heeft hij dan zijn vrouw bij zich, dan kan men meteen ook nog een japon bewonderen van dezelfde leverancier, ten minste beloofd is het al!

Zoo'n sinjeur speelt nu uitvoerder, onderbaas of hoe je 't noemen wil. Voor hoelang? Wel, tot de patroon er uit wil of uit moet scheiden met bouwen, en dan — ja, dan komt hij wellicht weer in de geleerden der krullenschavers terecht.

Dat 't bij zoo'n gelegenheid de kameraads niet erg vriendelijk tegen hem zullen zijn, wie zal 't verwonderen. Maar aan wien de schuld?

Het doel van dit stukje is niet om haat te zaaien, is niet om wrok te kweken tegen Bert, volstrekt niet; het is ten le het doel Bert er op te wijzen, dat men geen misbruik van macht moet maken, vooral wanneer het voetstuk van die macht zoo broos is, en ten 2e is het doel de timmerlieden er op te wijzen, dat nauwere aansluiting noodig is, opdat wij desnoods macht tegen macht stellen, en geweld met geweld keeren.

Timmerlieden die dit leest, vereenigt u, en gij die vereenigd zijt doe al uw best om onze organisatie te versterken, opdat wij komen tot het doel wat wij voor oogen hebben: het veroveren van een menschaardig bestaan in ruil voor onzen arbeid.

Timmerlieden, denkt ook weer eens aan uwe weerstandskas, het is noodig, ook met het oog op eventuele voorvallen in verband met de Kamers van Arbeid.

OPPOSUM.

Aan de Amsterdamsche werklieden,

naar aanleiding der gegeven tegemoetkoming aan de H.H. Tribune-bouwers.

't Fijngvoelig bloed in d'adren

Van de vroede, wijze vadren

Onzer goede Amstelstad,

Is weer in de laatste dagen,

Bij het om een aalmoes vragen,

Bruisend wild omhoog gespat!

Zelfs de muze schonk haar gaven

Aan één uit de rij der braven,

En hij tokkelde op zijn luit;

Iedereen riep: hulde, hulde,

eene nieuwsgierigheid, die eenmaal veel zorg baarde, maar die nu, zooals allen erkennen, zonder aan de industrie ook maar de geringste schade te veroorzaken, den arbeiders den tijd verschaft, een menschaardig bestaan te voeren en ook gebleken is, inderdaad aanleiding tot hoogere ontwikkeling werd, waardoor nu, onder den zuidelijken hemel een nieuw en beter Engeland is verzezen. Intusschen verspreiden zich de meeste deelnemers aan den optocht en zoeken familie, vrienden en kennissen op, om zich gezamenlijk te vermaken met sport, muziek, dans, enz. tot het vallen van den avond.

Dertigduizend menschen zwerven door het Park en brengen daar een groot deel van den dag alleraangenaamst door. En al de inkomsten van dien dag, altijd een zeer beduidende som, worden aan eene liefdadigheidsinrichting geschonken, als een dankoffert voor den zegen, waarvan de verwerving gevierd werd.

Ook een aanzienlijk deel der arbeiders van de Vereenigde-Staten van Noord-Amerika verheugt zich reeds lang in het bezit van den 8-uren-dag. In de jaren 1885—'89 waren van de meer dan 5000 werkstakingen 1500 op verkorting van den arbeidstijd gericht. Van deze werden 52 pCt. met volkomen overwinning bekroond en 18 pCt. werden totaal verloren.

Ten gevolge van deze stakingen verwierven in New-York de meeste arbeiders in de bouwvakken, de tabaksindustrie, de mantel- en de pelswalkbranche den 8-uren-dag, en vele andere arbeiders den 9-urigen-werkdag. In Chicago verkregen 47 500 proletariërs een verkorting van gemiddeld één uur per dag.

Nochtans trad met het begin der Mei-demonstraties ook de Amerikaansche 8 uren-beweging een nieuw tijdperk in. In 1890 vonden 2087 werkstakingen plaats, waardoor 31.191 arbeiders, in 119 vakvereenigingen georganiseerd, eene één-

Maar niemand zag wat voor 'n vier, vijf gulden; 1) 't Feest ging als een nachtkaaers uit!

't Harte roerend — puur menschlievend,

Riep toen Blocker: — „O, 't waar grievend

Zoo dat wonder-schoone feest,

Waar tot aan het eind der dagen

Jong en oud van zal gewagen,

Iemand schaad'lijk waar geweest!"

„Heeren, de tribune-bouwers,

Arme, nijv're, brave sjouwers!

Die van ons, ginds aan het IJ,

Houten tenten zetten mochten,

Zijn nu kolossaal gesochten!

Want, er moesten centen bij!

„Zullen nu de stadsannalen

Aan het nageslacht verhalen,

Dat de Raad van Amsterdam

In het gulden kroningsjare,

Uit een simple zucht tot sparen,

Die lui niet ter hulpe kwam?"

En de vadren, diepbewogen,

Riepen met gevulde oogen:

„Neen, o Blocker, driewerf neen!"

En ze stemden, Amstels oudens....

En zij, die Tribunes bouwden,

Gingen vroolijk lachend heen!

Zie je nu wel overlaten,

Die o' deddele magistraten,

Soms zoo onrechtvaardig scheldt,

Zie je nu wel, sozialen,

Dat die mannen ruim betalen

En niet broeien op hun geld!

Gij die werkt in Amstels veste,

Luister nu ten lange leste,

Nog eens even naar mijn raad:

Laat dat rooie tuig maar kraaien,

Laat ja nu door mij eens raaien,

En, stuur aan de magistraat,

't Volgend schrijven: „Achtbre heeren

Krachtens uw geëerd beweren,

Mag er nergens sprake zijn

Van ongename dingen

In de zoete herinneringen

Aan des kroonings schoon festijn!

Welnu hoog vereerde mannen,

Die, trots al het samenspannen,

Ons regeert, zoo mild, zoo ruim, . . .

Wilt ge Edel achtbre prijzen

Dat ook wij die dagen prijzen —

Och, betaal dan ons verzuim!

Want ge moogt 't Tribune-bouwen

Als een schoone zaak beschouwen

Maar 't ging toch uit winstbejag!

Kom, zie ook naar onze zijde,

Wij, wij moesten schade lijden,

En, dat kunnen we geen dag.

AMATEUR.

1) Deze regels zijn speciaal van den heer Brongers.

Loonsverhoging van de metselaars te Berlijn.

Een paar jaar geleden las men nogal eens van de Berlijnsche metselaars en hunne met gunstigen uitslag bekroonde poging teneinde loonsverhoging te verkrijgen. De Berlijnsche afdeling van den Metselaarsbond heeft thans weder iets van zich laten hooren. Ze heeft nl. een veranderde werktijdregeling aan de patroons voorgesteld. We laten ze hier volgen:

Van 1 Maart tot 1 Oct. 9 uur, van 1 Oct.

tot 16 Oct. 8½ uur, van 16 Oct. tot 1 Dec. 8 uur, van 1 Dec. tot 1 Febr. 7½, van 1 Febr. tot 16 Febr. 8 uur en van 16 Febr. tot 1 Maart 8½ uur. Vanaf 16 Febr. tot 16 Nov. zal de arbeid des morgens om 6 uur beginnen, in de andere maanden om 7½ of 7¼ uur. De schaft-tijden wenschen de gezellen als volgt: des morgens een van 9½ tot 9, des middags van 12 tot 1 en in sommige maanden des namiddags een van 4 tot 4½. Zaterdag wenschen zij een uur vroeger naar huis te gaan, maar er moet dan toch voor een vollen dag betaald worden; hetzelfde geldt voor den dag, voorafgaande aan algemeene feest-dagen die niet op Zondag vallen.

Zooals uit het bovenstaande blijkt, begrijpen de metselaars daar ook, dat regeling van den arbeidstijd behoort bij de organisatie en niet aan de willekeur van dezen of genen hekkiespringer, bij ongeluk patroon geworden, kan worden overgelaten.

Ook omtrent het loon heeft zij hare voorstellen en wel als volgt:

Accoordwerk wordt geheel afgeschaft. Het uurloon bedraagt minstens 36 cent. Overuren zijn in zeer dringende gevallen geoorloofd, maar dan moet voor zulk een overuur 9 cent meer betaald worden dan voor een gewoon werkuur. Gebeurt het soms dat langer dan 11 uur per dag gewerkt moet worden, dan moeten er 2 ploegen ingesteld worden. Uitbetaling van het loon geschiedt des Zaterdag terstond na afloop van het werk op het bouwterrein zelf.

Uit deze voorstellen kan men opmaken, dat men daar nogal niet erg bang is uitgevallen, immers afschaffing van het aangenomen werk zal nogal eenige tegenkanting ondervinden; de heeren zullen niet zoo spoedig te vinden zijn die toe te staan.

Hoe laag echter, timmerlieden van Nederland, zult ge hier en daar nog 13 à 14 uur per dag werken, ja misschien blijde zijn het te mogen doen? Begrijp dat verkorting van den arbeidstijd een eerste vereischte is en tracht daarom uw werktijd zooveel mogelijk in te kringen. Er zijn waarlijk in ons vak handen genoeg, zelfs al werd het voor ons onnoodig gemaakt op den 1sten Mei voor den achturedag te propageeren. Laat nu ook die metselaars alweer niet tevergeefs hebben getoond het belang te begrijpen van het regelen van loon en arbeidduur door de organisatie.

Uit Schiedam.

Te Schiedam had den 7en Maart de aangekondigde openbare vergadering plaats, waar onze voorzitter van het hoofdbestuur, onze vriend C. Quispel, zou spreken over het onderwerp: „Is vakorganisatie in het belang van den werkmán“. Hierover schetste hij tegen dengene die zich de moeite getroost hadden, tegenwoordig te zijn, in korte trekken het verleden en de toekomst. Wees op de noodzakelijkheid, dat, zoo wij eenigszins verandering in die bestaande toestanden wenschten te brengen, wij door alleen te blijven staan niets, doch door samenwerking daardoor konden komen tot betere levensvoorwaarden, welke zoo dringend noodig waren. Hiermede eindigde spreker met zijn leerzame en nuttige rede. Enkel en vroom om inlichtingen aan den spreker. Gevraagd werd hoe de werklieden die in het bestuur der Kamers van Arbeid zullen zitting nemen, zich zullen houden tegenover den patroon, ook bestuurder, dat hij niet zelfstandig zou kunnen optreden. Spreker antwoordde dat over de resultaten der werking van dat lichaam nog niets zeker kan gezegd worden. Doch wel, dat zoo een werkmán juist flink gesteund moet worden door de vakvereenigingen, waardoor zijn zelfstandig staan tegenover den patroon zal blijken. Ook onze vriend N. de Jongh, Sec., welke met de spreker was medegekomen, gaf daar eenige wen-

tabakwerkers van het heele land, verder de meeste arbeiders in de blikfabrieken en sommige arbeiderscategorieën en de aardewerkfabrieken van Staffordshire werkten 8 uren per dag. De Londensche kanaalgravers hadden reeds voor 1886 47-urigen en de flintglasarbeiders in Birmingham zelfs de 45-urige arbeidsweek.

Maar belangrijke vorderingen zijn opnieuw aan te wijzen, sinds de macht van het 8-uren-idea, die zooveel nieuwe strijders in de geleerden bracht, in 1890 een zoo geweldige uitdrukking vond in de Mei-manifestatie. We hebben reeds gewezen op de vermindering van den arbeidstijd door lands- en gemeentebesturen.

In de privaat-industrie toonde de beweging niet minder rijke resultaten. Op bijna elk gebied der nijverheid werd de arbeidstijd ingekort, hier meer, daar minder, hier sneller, daar langzamer.

Onder die bedrijven, waarin gedurende de laatste jaren de 8-uren-dag veel ingang vond, behooren genoemd te worden: bergbouw, machinefabrikatie, gasbereiding, wolweverij, ijzer- en marmerbewerking, meubelmakerij, chemische-stoffenbereiding, zeilmakerij, drukkerij, boekbinderij, bakkerij, staalbewerking, bontwerkerij, tabaksbewerking, houtsnijderij, brandkaatsenfabrikatie, pottenbakkerij, schoenmakerij, looierij, inleggen van vruchten, lettergieterij, enz.

De meeste toepassing vond het 8-uren-systeem in den laatsten tijd bij de verschillende onderdelen van de metaal-industrie zegt John Bae, die zich daarbij grondt op ambtelijke berichten en op persoonlijk onderzoek.

In de chemische fabrieken is de aanname mede in de laatste 10 jaren van den 8-uren-dag overwegend geworden, en de resultaten der agitatie zijn niet minder belangrijk in de bouwvakken.

Een nauwkeurig overzicht van de behaalde vorderingen is niet te geven, omdat de officiële opgaven pas begonnen bij 1893 en zelfs voor de

ken voor, dat juist door vereenigen men op de vergaderingen elkander leert kennen en men daardoor de geschikte personen als van zelf, zullen aangewezen zijn.

Ook bood hij de aanwezigen zijn vlugschrijftje aan, wat zeer lezenswaardig is. Hierna sloot de voorzitter met dank aan den spreker en nogmaals een aansporing tot aaneensluiting de vergadering.

A. WENSVOORT, Secr.

Uit Deventer.

Zaterdag 11 Maart herdacht de Timmerlieden-Vereeniging „D. E. V.“ op feestelijke wijze haar 6 jarig bestaan in het verenigingslokaal H. U. Z.

Tegen 8 uur in den avond kwamen de leden met hunne vrouwen bijeen, om getuige te zijn van het aangename dat een feest als dit kan geven, doch ook, om opnieuw den band van vriendschap en trouw, die vakgenooten onderling verbindt, te versterken.

De voorzitter C. Snelders opent met een korte toespraak deze feest-vergadering; hij gaat in korte trekken na het ontstaan der vereeniging, de bloei die zij eens heeft bereikt, doch ook den terugslag dien zij heeft moeten ondervinden.

Velen zijn na behaalde voordeelen afvallig geworden; laksheid en onverschilligheid, wat men overal kan waarnemen, heeft ook onze organisatie aangetast. Dat moet anders worden; eens zal de tijd aanbreeken, dat het klasse-bewustzijn bij de arbeiders levendig wordt en zij zich door den drang der omstandigheden gedrongen gevoelen, in vereeniging hun kracht te zoeken en den strijd aan te hinden tegen kapitaal en patroon.

Verder brengt spreker in herinnering het afgelopen jaar, die ons de treurigste herinnering levendig maakt door het verliezen van 2 leden, ons door den dood ontvallen, doch ook het verblijdende bericht, dat onze vriend en vakgenoot Stabbe gezond en sterk aan de maatschappij is weergegeven. Het doet spreker leed dat hij na een bestaan van 6 jaren der vereeniging moet melding maken van het afscheiden van den Bond, alleen op grond van te geringe financiële draagkracht; het zal hem verheugen als de timmerlieden zullen inzien een grooter financieel offer te moeten brengen, opdat het mogelijk wordt dat spoedig de timmerlieden „D. V. V.“ een parel kan genoemd worden aan de kroon van den Ned. Timmerl. Bond.

Na deze openingsrede wordt het daarvoor expresselijk vervaardigde welkomstlied gezongen, waarna men meer tot de feestelijkheden van den avond overgaat om het aangename met het nuttige te paren. Een paar toonsetstukjes, afgewisseld door verschillende komische voordrachten, begeleid door een flink orkest, vielen zeer in den smaak, zoodat men opgeruimd en hoogst voldaan tot laat in den nacht bleef. Een woord van dank zij hun toegebracht die in zoo hooge mate moeite en zorgen besteed hebben voor het welslagen van dit feest.

Aan de Leden der Timmerlieden-Vereeniging „D. V. V.“ Deventer.

Kameraden.

Aan de hand van bovenstaand verslag der feestvergadering, gevoel ik mij gedrongen, ook door middel van ons vakblad tot u te spreken. Gaarne had ik gezien, dat u allen ter vergadering waart geweest, dan zou nu mijn schrijven overbodig zijn, tot u allen had ik dan kunnen spreken. Nu dat niet het geval is, zal ik van deze gelegenheid gebruik maken.

Sinds lang heeft het bestuur te kampen gehad met moeilijkheden omtrent de financiën, om aan

volgende jaren onvoldedig zijn. Neemt men echter deze opgaven tot grondslag van een algemeen overzicht, dan verwierren van 1887—93 in een rond getal 30.000 en van 1893—96 ruim 56.000 arbeiders den 8 uren-dag of den 48 uren-week. In deze getallen zijn ook de rijks- en gemeentearbeiders begrepen.

Ten gevolge der agitatie in 1897 verkregen echter in de privaat-industrie weer 100.000 nieuwe arbeiders den 8 uren-dag, zoodat men, als men de nieuwste, officiële nog niet opgegevene, en vroeger onvermeld geblevene gevallen mee telt zeggen kan: *Met inbegrip van de laatste 10 jaren hebben in een rond getal 200.000 Engelsche arbeiders den 8 uren-dag verwoorven en een ander, wellicht even groot aantal behaalde een andere verkorting van den dagelijkschen arbeidstijd.*

„Als wij“, verklaart John Rae, „onder 8-uren dag mede verstaan de 48-uren-week en de 8-uren-dag met 7 werkdagen per week (gasfabrieken), dan hebben thans waarschijnlijk 1½ miljoen Engelsche arbeiders dien bereikt... Hij breidt zich langzaam uit van vak tot vak; hier komt hij op aandrang van een vakvereeniging, daar op initiatief van een ondernemer of een overheidlichaam. Hij schrijft voort van werkplaats tot werkplaats, al is 't niet altijd met snelle, toch steeds met zekeren stap...“

Nog verder van het doel der 8-uren-beweging is het proletariaat van het Europeesche vastland. De oorzaken daarvan liggen voor den hand; ze zijn meest van historische aard. De ontwikkeling van dat proletariaat tot klassebewustzijn, tot vak-solidariteit en macht wordt belemmerd door de veel ongunstiger ontwikkeling van het sociale milieu waarin het zich beweegt. Slechts in tamelijk begrensde landtrekken schiept de technisch-industriële revolutie die geweldige kloof van maat-

al de verplichtingen tegenover den Bond te voldoen en als afd. is men verplicht zulks te doen, zoodat voor de propaganda niet alleen, doch ook voor alle huishoudelijke aangelegenheden de geldkwestie de hoofdschotel uitmaakte en veel moest worden gelaten, wat hoog noodig moest worden gedaan. Hierin verandering te brengen was steeds de gedachte van 't bestuur. Daarom werd dan ook een voorstel omtrent verhooging van contributie en afscheiding van den Bond op de laatst gehouden vergadering aan de orde gesteld. De uitslag was, dat de meerderheid tegen verhooging was, waarop met een betrekkelijk kleine meerderheid het besluit tot afscheiding van den Bond werd aangenomen.

Enkelen, door dit besluit getroffen, meenden nu reden te hebben zich uit de vereeniging terug te trekken en juist hiertegen meen ik te moeten opkomen.

Een enkele vraag meen ik te moeten stellen. Kan bovengenoemd besluit een reden zijn? Waar om dan niet allen ter vergadering gekomen, misschien was dan de uitslag anders geweest. Of kan het zijn een argument te hebben zich los te maken om gemakkelijker weg te komen? Ik hoop van neen. Doch ook meen ik dat het hun plicht is juist nu lid te blijven nu de hoogste belangen op 't spel staan. Tracht thans als democraten als klasse bewustzijnde arbeiders die meent dat de woorden van CARL MARX: „Arbeiders van alle landen vereenigt u“ bewaarheid moet worden; ook voor de timmerlieden van Deventer niet te loor ga. Helpt mee te propageeren voor de organisatie, maar tracht niet anderen er af te houden. Komt allen ter vergadering den 25n Maart en bespreken wij met elkander ook elkaanders belangen. Ook zij die steeds van verre blijven staan, leden die eens of zelfs in geen jaar de vergaderingen bijwonen, ook zij moet op uw post zijn. Ook de ledige plaats in de vergadering moet zij bezetten en spreekt mee op tijd en plaats. Laat alles niet aan anderen over, zij zult het toch zeker met mij eens zijn dat hier ter stede de toestand lang niet is zoo ze zijn kon, zelfs zoo ze zijn moest. Veel is hier te doen, veel is hier te verbeteren. Welnu, aller belang eischt dat ook allen mee werken aan die toestand een einde te maken en verbetering te brengen.

Daarom allen, wie gij zijn moogt, slaapt niet langer. Zoekt geen twistappels op te werpen in eigen boezem, want onze natuurlijke vijanden zien met welgevallen op elke verdeeldheid der arbeiders neder, doch toont, dat het u ernst is te strijden in het proletariërs-leger tot vrijmaking der loon-slaven; kiest uw bestuur vrij naar keuze; maar, mannen, stelt u ook beschikbaar het roer te hanteeren om het vaartuig in veilige haven binnen te voeren.

C. SNELDERS,

Oud-voorzitter der Timmerlieden-Vereeniging „D. V. V.“

Ingezonden.

Een woordje tot de vrouwen der leden van onzen Bond en die der afd. Nijmegen in 't bijzonder.

Daar heb je 'm alweer, weer eenige centen voor de vereeniging weg daar wij niets aan hebben, zeggen vele vrouwtjes.

Mis vrouwtjes. Zal ik eens gauw vertellen wat gij nu eigenlijk voor die eenige centen krijgt of reeds gekregen hebt.

Lees dan maar eens:

Hebt gij, sedert wij te Nijmegen georganiseerd

schappelijk klasseverschil, wier bloote aanwezigheid voor des proletariërs een spoorslag is, om hunne eischen door te voeren, trots alle sophisme der wereld. Wel valt het niet te bestrijden, dat de elite van het vastelandsch proletariaat door aanhoudenden strijd beter geleerd heeft ook het wapen der politiek te gebruiken en dat zij, onderwezen door de grootste theoretici van het socialisme, beter inzicht heeft in de gansche verbetering van den maatschappelijken toestand dan de werkers van de genoemde overzeesche landen. Doch de minder goede vak-organisatie is oorzaak, dat de arbeiders van het Europeesche vastland achteraan komen wat betreft het afdwingen van practische, onmiddellijk uitvoerbare verbeteringen.

We hebben gezien, dat in de voornaamste industrie-centra van Engeland en Amerika — om van Australië niet te spreken — de eisch van den 8 uren-dag in manig vak reeds verwerkelijkt was, voordat op het gedenkwaardig kongres te Parijs overeengekomen werd tot het organiseren eener aanhoudende, taai, planmatige agitatie voor die verbetering. Als men nu bedenkt, dat bij 't begin dezer nieuwe agitatie de vastelandsche arbeiders veel verder van het doel afstonden, dan hun gelukkiger broeders in genoemde staten, dan zal men toch moeten toestemmen, dat ook zij beduidende vorderingen hebben gemaakt.

Terwijl een groot deel der Australische, Amerikaanse en Engelsche arbeiders het doel, den 8-uren-dag bereikten, verkreeg op het Europeesch vastland de meerderheid der industriële arbeiders een verkorting van den arbeidersdag van 12 tot 11 en van 11 tot 10 uren; een deel bracht het zoover niet, maar een ander deel kwam verder, want sommige arbeiders-categorieën kregen den 9, 8½- of zelfs den 8-urigen werkdag.

De verkorting van den arbeidstijd in de afzon-

derlijke landen en takken van arbeid, geeft een ruw beeld der verkregen inkorting van den arbeidsduur over 't geheel.

Uit bijna alle staten berichten de fabrieks-inspecteurs een langzame, doch bestendige verkorting van den arbeidsdag in de industriële inrichtingen.

Herhaalde malen verklaarde gedurende de laatste jaren de Oostenrijksche centraal-inspecteur van den arbeid, dat de toepassing van den 10- en zelfs van den 9-urigen werkdag vooruit ging. Bijzonder belangrijk zijn de desbetreffende berichten der Zuid-Duitsche inspecteurs van 1895. De ambtenaar van het 2de Würtburgsche district, waar klein- en groot-industrie naast elkaar bestaan, schrijft: „De vermindering van den arbeidstijd is verder voortgegaan, hetgeen te opmerkelijker is, omdat die toepassing samen valt met een bloeitijd in de zaken, zoodat de verkorting van den arbeidstijd door de ondernemers niet kan zijn ingevoerd uit gebrek aan werk. Uit Beieren luiden de berichten bijna woordelijk gelijk. Nadat de Beiersche verslaggever een reeks van bedrijven genoemd heeft, waar de arbeidsduur — soms zeer aanmerkelijk — werd ingekort, resumeert hij: „dat de bekorting van den arbeidstijd langzaam doch bestendig is voortgegaan; hoofdzakelijk of uitsluitend geschiedde dit op aandrang der werknemers, waardoor het nut van goed georganiseerde, sterke vakvereenigingen al weder gebleken is.“ Ook de Badensche fabrieks-inspecteur geeft mededeelingen over bekortingen van den arbeidsduur in de jaren 1894 en '95 en hij is van meening, dat de door hem genoemde gevallen slechts eene voorbereiding betekenen van latere algemeene inkorting.

Met de overtuiging van den Beierschen inspecteur, dat voor bereiking van betere arbeidsvoorwaarden, sterke en goed geleide arbeiders-organisaties van groote waarde zijn, stemt overeen

zijn aan de belangen van een of ander vak.

Doch geloof mij, Amateur, zoo te schrijven als u dat steeds doet, doorspekt met vloeken en spottend, werkt onze belangen veel eer tegen.

En ten slotte wensch ik dan Amateur nog te wijzen op een punt voorkomende in *De Timmerman* dd. 15 Februari '99, eerste kolom van zijn schrijven, onderaan. Omreden een vakblad geen blad is waarin zulke zaken breedvoerig kunnen besproken worden, wensch ik zeer kort te zijn. De persoon welke gij daar noemt, handelde in den Tempel volstrekt niet uit een bron van verachting tegenover het Publiek.

Neen, Amateur, dan zijt ge de plank glad mis, doch ik hoop dat gij nog eens moogt ondervinden dat die persoon juist de liefde tegenover de menschheid beoefende.

U, mijnheer de redacteur, dank zeggende voor de verleende plaatsruimte, eindig ik met den wensch dat zulke dingen in ons vakblad niet meer zullen voorkomen.

M. AARNOUT,

Lid der Timmergezellenvereeniging „Recht en Plicht“.

En k u i z e n .

[Amateur zal wel voor zich zelf antwoorden, echter zij den schrijver aanbevolen goed te lezen; het door hem aangehaalde is althans precies hetgeen hij bedoelt en volstrekt noch spot noch vloeken. REDAKTEUR.]

Bouwkundige Mededeelingen.

Driekante spijkers.

Volgens de *Trade Journals Review*, bezitten de driekante spijkers verschillende voordeelen boven de gebruikelijke ronde en vierkante, o.a. hierin bestaande, dat zij grooter indringingsvermogen hebben en het hout waarin zij gedreven worden minder splijten. Zij zijn niet zoo gemakkelijk te verwijderen, zoodat zij voor tijdelijke werken niet altijd als voordeel zijn te beschouwen. Daar zij geringer werken dan de ronde en vierkante van dezelfde afmetingen, kunnen voor hetzelfde doel zwaarder driekante spijkers genomen worden, hetgeen op zichzelf een voordeel kan zijn.

Snel helen.

Te Manitowoc in Amerika heeft onlangs een wedstrijd plaats gehad op het gebied van het inheien van palen voor een elevator. Er werden twee heimachines in het werk gesteld, waarvan de eene 151 palen en de andere 140 palen in 10 uur inheide. De palen waren 20 tot 24 voet lang en werden 18 à 20 voet diep in den grond gedreven. De machines werkten met een heiblok van 5000 pond zwaarte en een vermogen van 30 P. K.

Mededeelingen.

Aan de leden der afd. Groningen.

Het adres van den penningmeester der afdeling is thans:
B. KAZEMIER, *Brandenburgersteeg 1041.*

Gevraagd:

Timmerlieden bij M. Eijs, te Bostel.

„ A. Baas te Knollendam.

het feit, dat juist in Duitschland in dat vak de kortste arbeidstijd heerscht, dat de sterkste organisatie heeft: het boekdrukkersvak, dat voor korten tijd nog een nieuwen stap vooruit kwam; op eene conferentie van patroons en werklieden namelijk te Leipzig van 15 tot 17 April 1896 werd vastgesteld, dat in plaatsen boven de 20.000 inwoners de werktijd van 9½ op 9 uren gebracht zou worden; eene loonsverhoging zou daarmee gepaard gaan. 1)

Overigens hield de beweging tot verkorting van den arbeidstijd bij alle boekdrukkers-organisaties van Middel-Europa tamelijk gelijken tred. In Zwitserland is de geringe arbeidsdag in de meeste groote drukkerijen gedurende de laatste twee jaren ingevoerd.

In Oostenrijk werd de 9-urige dag eenstemmig goedgekeurd op eene bijeenkomst van patroons en werklieden uit het boekdrukkersvak op het einde van het jaar 1896; den eersten Januari 1897 zou de maatregel in alle Oostenrijksche kroonlanden van kracht zijn; of ze ook overal doorgevoerd is, mag wel eenigszins betwijfeld worden met het oog op de geringe betrouwbareheid der patroons daar te lande; intussen; ook in Oostenrijk wijzen de boekdrukkers den weg aan de overige arbeiders.

1) Zeker is de arbeidstijd het kortst in kunstvakken; de beeldhouwers en houtsnijders bv., de arbeiders in de graphische vakken en een deel der instrumentmakers werken slechts 8—9 uren. Doch deze vakken verkeeren in bijzondere omstandigheden, in zoverre, dat de waarde van iederen arbeider grooter is tengevolge van het geringe aanbod van goede werkkrachten.

(Wordt vervolgd.)

Een zeldzaam Jubileum.

Zaterdagavond hield de Rotterdamse timmerlieden-vereeniging „De Kracht“ haar maandelijksche vergadering in het café „Du Commerce“, Steiger 20.

De voorzitter, T. A. Stürm, opende de bijeenkomst met een woord van dank aan de leden voor de trouwe opkomst op dezen avond.

Vervolgens werd het woord gevoerd door den 2den voorzitter, A. Haalebos, een der oudste bestuursleden der vereeniging, die sedert de oprichting der vereeniging als 1ste voorzitter meer dan 25 jaar die functie heeft waargenomen, en nog steeds een der waardigste bestuursleden mag genoemd worden. De 2de voorzitter Haalebos wees er op, dat de dag van 24 Februari niet onopgemerkt mocht voorbij gaan: sedert vijf en twintig jaren had nu de 1ste penningmeester, Wemmerus, een bestuursfunctie bekleed, twintig jaar als 1ste secretaris en vijf jaar als 1ste penningmeester, en daarom wenschten de leden hem, als een bewijs van achting en waardering, een huldeblijk aan te bieden, bestaande uit een prachtige fauteuil, welke den jubilaris door den 2den secretaris Jurgens namens de leden werd overgereikt.

Aangedaan door eene zoo groote verrassing, getuigenis gevende van zóóveel waardering, kon de penningmeester bijna geen woorden vinden om zijn mede-leden te zeggen wat hij gevoelde.

Voor hem vooral, maar ook voor de overige bestuurders en leden, zal deze avond nog lang in het geheugen blijven.

Na afloop dezer plechtigheden ging men over tot de werkzaamheden, die er nog te doen waren voor dien avond.

Lang moge „De Kracht“ nog bestaan tot nut en welzijn der vakgenooten, en dat het den penningmeester nog gegeven mag worden nog lang daartoe mede te werken; kan het dan niet meer zijn als bestuurder, dan toch zeker als lid.

B.

Afdeulingsberichten.

AMERSFOORT. — Vergadering op Zaterdag 18 Maart, 's avonds ten 8 uur, lokaal bekend.

De punten ter behandeling zijn: verkiezing van een vaandeldrager en 2 reserve-vaandeldragers, benoeming van een afgevaardigde voor de jaarvergadering, en de verdere behandeling van den beschrijvingsbrief.

Het is onnoodig de leden aan te sporen deze vergadering te bezoeken, doch niet alleen deze vergadering maar in 't vervolg iedere vergadering.

Vele leden zullen zich nog wel de woorden herinneren welke gesproken zijn op Zaterdag 11 dezer door den heer van der Goe, die de openbare vergadering leidde, welke was nitsgeschreven door de S. D. P. Genoemde heer wees daar zoo uitdrukkelijk op dat aaneensluiting noodzakelijk was, door eendracht kon er veel tot stand worden gebracht, dus leden denkt daarom en bezoekt de vergaderingen.

Namens het bestuur,

D. VAN LOVEREN, Secretaris.

AMSTERDAM. — „C. I. N.“ Aan de leden wordt bekend gemaakt, dat op Zaterdagavond 18 Maart een huishoudelijke vergadering zal plaats hebben, des avonds ten 9 uur, in de bovenzalen der Geelvinck.

Agenda: Spreker: Henri Polak over de Federatie der Vakvereeningen.

Leden kunnen ook introducees medebrengen behoorende tot het timmervak liefst onverseenigde gezellen.

2. Driemaandelijksche leden-vergadering op Zaterdag 25 Maart, des avonds 9 uur, in het gebouw d'Geelvinck.

Agenda: Driemaandelijksch verslag penningmeester; Voortzetting behandeling beschrijvingsbrief en Mededeelingen.

3. Steun Omvlee

Aan de Amsterdamsche timmergezellen wordt bekend gemaakt, dat gezet Omvlee zijn straf der j.l. werkstaking is ondergaan, nu roepen de besturen uw hulp in om gedurende zijn straf het huisgezin te ondersteunen.

Ontvangen 4. Maart.

Sectie-lokalen f 18 55.

d'Geelvinck - 2 85.

f 21 30.

J. P. VRIJ, 2e secretaris.

— Scheepsbeschieters-Vereen. „Eenheid onder Ons“. Aan de leden wordt bekend gemaakt, dat er op a.s. Vrijdag 17 Maart een buitengewone vergadering zal plaats hebben. Deze vergadering wordt uitgeschreven in ons Vereenigingslokaal, „De Eenheid“ aan het 's Gravenhekje en is noodig tot behandeling van het laatste gedeelte van den beschrijvingsbrief. De leden worden dus beleefd maar dringend verzocht deze vergadering bij te wonen.

ARNHEM. — Gewone leden vergadering op Zondag 19 Maart, des middags 12 uur precies, in café Kelholt.

Agenda: Vervolg beschrijvingsbrief.

Tevens wordt de leden bericht, dat op de vergadering bondspotlooden en verscheidene soorten zaagvlijen zijn te bekomen tegen billijken prijs.

L. VAN EE, secretaris.

DELFT en omstreken. — Huish. Vergadering op Zondag 19 Maart e. k. in het lokaal „de Eendracht“, Achterom Westzijde, 's middags half 1 uur. Belangrijke agenda. Aller opkomst gewenscht. Tevens zij medegedeeld dat in het vervolg het bestuur is saamgesteld als:

Th. ROTFUTHS, Voorzitter.
H. N. VAN DE VAART, Secretaris,
Hobsteeg 24 O.

T. STOLTE, Penningmeester.
W. G. WELTER Sr., 1e Commissaris.
C. W. VAN DER VIS, 2e Commissaris.

N.B. De commissie voor het 4e jaarfeest maakt bekend dat hetzelfde zal worden gehouden op Zaterdag 15 April e. k. Zij, welke in verband hiermede nog iets ten beste willen geven worden verzocht hiervan zoo spoedig mogelijk opgave te doen aan een van de commissieleden: Chr. Ploos van Amstel, A. Koopman en Th. Rotfuths.

DEN HAAG. — „Vooruitgang is ons streven“. Huishoudelijke vergadering op Zondag 19 Maart, des morgens 11 uur, in 't gebouw Apollo, Westerbakenstraat 154.

Punten van behandeling: Uitslag stemming sektieverdeeling. — Voortzetting van den beschrijvingsbrief.

Hiermede stel ik de leden in kennis met het overlijden van ons medelid H. Steinmeier.

Allen die hem gekend hebben zullen moeten erkennen dat hij een werkzaam aandeel nam in het vereenigingsleven. Moge zijn ledige plaats door tal van anderen worden aangevuld. Met nog meer vuur en ijver ter wille van de vakorganisatie.

H. G. KLOOS, secretaris.

DEVENTER. — Huishoudelijke vergadering op Zaterdag 25 Maart, 's avonds ten half negen uur. Aller opkomst gewenscht.

HILVERSUM. — „D. E. V.“ Vergadering op Dinadag 21 Maart, des avonds 8½ uur, in „De Volharding“.

Agenda: Voortzetting behandeling Beschrijvingsbrief.

De leden worden dringend uitgenodigd deze vergadering bij te wonen, aangezien het de laatste is voor de Bondsvergadering.

Namens het Bestuur:

A. DE JONGE, secretaris.

ROTTERDAM. — „De Kracht“. Buitengewone ledenvergadering op Zaterdag 25 Maart, 's avonds ten half negen uur, Steiger 20.

Agenda: Beschrijvingsbrief.

Namens het Bestuur:

L. BROUWER, Secretaris.

— „E. T. V.“ Bestuursvergadering op Maandag 20 Maart.

Algemeene Ledenverg. op Maandag 27 Maart.

De leden, welke zich hebben opgegeven als deelnemer aan het fonds voor werkeloozen, worden er aan herinnerd, dat de contributieheffing is ingegaan Zaterdag 4 Maart. Zij die zich nog niet opgegeven hebben, worden aangeraden het nog ten spoedigste te doen, teneinde hen die beweren dat zonder verplichting zooiets niet tot stand kan komen, te overtuigen, dat ook vrijwillig de timmerlieden deelnemen aan zaken, door ieder als nuttig en noodig erkend.

G. SLAPPENDEL, Secretaris.

N.B. Het lokaal voor de vergaderingen, de contributiebetaling, enz. is voortaan in het nieuwe vereenigingsgebouw, Goudscheweg 114, bovenzaal.

— „Oproeping tot Verbetering“. Huishoudelijke vergadering op Zondag 26 Maart, des morgens ten 11 uur, in Café „De Ster“, Hoogstraat.

Het Bestuur.

UTRECHT. — „T. E. V.“ Den leden wordt bij deze bericht, dat het bestuur thans is saamgesteld als volgt:

W. VAN LIGTENBERG, 1ste Voorzitter.

L. POSTMA, 2de Voorzitter.

A. VAN ZANDBERGEN, 1ste Secretaris,

Taksteeg 8.

TH. DIJKMAN, 2de Secretaris.

J. NANNES, 1ste Penningmeester.

H. BEUMES, 2de Penningmeester.

J. HENDRIKSEN,) Commissarissen.

W. VAN 'T SANDT,)

Huishoudelijke Vergadering op Zaterdag 18 Maart a.s., des avonds ten half negen uur precies, in het Café „De Eendracht“, Ondegraacht bij de Weesbrug.

Agenda: 1. Halfjaarlijksch verslag van den Penningmeester. — 2. Benoeming van afgevaardigden voor de a.s. jaarvergadering. — 3. Benoeming van afgevaardigden voor 't 1 Mei-Comité. — 4. Diversen.

Nog eenige jaarboekjes verkrijgbaar voor den kostenden prijs: 11 cent.

Aller opkomst gewenscht.

Men bringe nieuwe leden mede ter vergadering. Zie ingesloten manifest.

Namens het Bestuur,

Z., Secretaris.

VELP. — Vergadering op Zondag 19 Maart, des avonds 6 uur, in het café van S. v. d. Graaf, Schijnsche weg.

ZAANDAM. — Verg. op Maandag 20 Maart, 's avonds 8 uur, in het lokaal „Bot“.

Agenda: Voortzetting beschrijvingsbrief. — Diversen.

ZWOLLE. — Vergadering op Zondag 26 Maart, bij P. Holvoet, Melmarkt.

AANBESTEDINGEN.

AMSTERDAM. — De directie der H. I. J. S. M., het maken van een haltegeb. met chefswoning te Rijswijk, G. K. Donker te 's Gravenhage, f 8943.

— De Arbeiders-Maatschappij, verbouwing der bakkerij. Maatsch. de Bouwersbond, f 4461 gegund.

— De architect Ingenolb, het bouwen van een woonhuis in de Van Eeghenstraat, Maatschappij de Bouwersbond, f 18400 gegund.

BOLSWAARD. — De architect Dijkstra, het bouwen van twee burgerwoningen, A. Spijksma te Paraga, f 2725.

DEN HAAG. — Het amoveeren van perceel 54 Westeinde en het bouwen van een winkelhuis aldaar, J. H. T. Reuser, f 13775 gegund.

EINDHOVEN. — De heer Ign. de Haes, het bouwen eener fabriek, gegund aan M. v. Eindhoven te Tilburg, f 13,000.

ENKhuizen. — Beheerder Sneek v. Loozefonds, het bouwen van een ziekenhuis, D. Damstra te Leeuwarden, f 104,200.

ERMELO. — Het verbouwen van een woonhuis, wed. J. Kok te Harderwijk, f 5098 gegund.

FRANKEER. — Het Vlaarkamster-Weeshuis, de bebouwing der Zathe Betrum te Jutje Jollum, M. J. Schotanus te Boxum, f 9600 gegund.

GRONINGEN. — Het Gem. Best., het bijbouwen van een zuiverhuis, F. H. de Vries, f 49243.

ROERMOND. — De architect J. Speetjens, het bouwen van drie heerenhuizen, Th. Mornix, f 15447 gegund.

ROTTERDAM. — De architect H. A. Lieuwens, het bouwen van een kantoor enz. aan het Prins Frederikplein, W. v. Leeuwen, f 22,489.

— Het maken van een heerenhuis op het fabrieksterrein der heeren Kolf en Vis te Kralingsche Veer, gebr. Stoffel te Capelle a/d IJssel, f 12,884.

VLISSINGEN. — De architect M. J. Ketting, het sloopen en wederopbouwen van een slagerswinkel, I. J. Krijger, f 12250.

CORRESPONDENTIE.

Nieuwstad, Rotterdam. — Te laat, geen plaats meer.

Afdracht Bladen.

Afd. Breda f 3.75; afd. Middelburg f 13.12½; Rotterdam „De Kracht“ f 12.37½; afd. Velp f 5.67½.

Contributie ten behoeve v. d. A. N. T. B.

Afd. Utrecht f 13.12½, afd. Middelburg f 5.25, afd. Wormerveer f 18.—, afd. Dordrecht f 7.74, afd. Haarlem f 28.80, afd. Zaandam f 10.80, afd. Breda f 1.36, afd. Meppel f 1.95.

A. v. VELZEN, 1e penningm.,

Rubenstraat 80, Rotterdam.

Afdracht Vlugschriften.

Afd. Hilversum 100 stuks f 2 50.

Ontvangen voor de Bondsweerstandskas.

Afd. Wormerveer f 22.50, afd. Arnhem f 23.37½, afd. Velp f 4.20, afd. Breda f 3.40, afd. Zaandam f 27.—, afd. Meppel f 4.87½.

M. PLETSEER, 2de penningm.,

Rembrandstr. 18, Rotterdam.

Ontvangen voor het N. A. S. aan verplichte bijdragen:

Van 't H.B. f 58.— als ½ cts. bijdrage over 6 weken.

K. VAN SOELEN,

Prinses Wilhelminastraat 229, Amsterdam.

Afdracht Weduwenfonds.

Sinds de laatste opgave nog ontvangen van de afd. Nijmegen 0.57, Haarlem f 0.40, Rotterdam „O. T. V.“ f 0.20, „De Kracht“ f 0.26 en van „E. t. V.“, opbrengst collecte op den feestavond f 14.35. Te zamen f 15.78.

Was er volgens onze laatste opgave ontvangen tot een bedrag van f 64.22, thans is dit, dank zij de collecte van „E. T. V.“ te R., gestegen tot 80 gulden, wat voor ieder der weduwen een uitkering van 40 gulden geeft. Ofschoon deze uitkomst zeker veler verwachting overtreft, toch is zij niet schitterend te noemen voor een bond als die der timmerlieden en wij hopen, dat ter wille van dit doel spoedig alle bezwaren mogen worden opgeruimd, die heden zoovelen beletten deel te nemen aan het weduwenfonds.

A. HAALBOS, 2e Voorz.

Adm. Wed.fonds.

R'dam, 12 Maart 1899.

Advertentiën.

Rotterdam „De Kracht“.

VERGADERING

op

Zaterdag 25 Maart,

des avonds 8½ uur,

Steiger 20,

Voortzetting van de behandeling van den beschrijvingsbrief.

Namens het Bestuur:

L. BROUWER, 1e Secretaris.

Gereedschapscommissie D. E. V. te AMSTERDAM.

Groote Gereedschapverkoop

op ZATERDAG 18 MAART,

des avonds ten 8½ uur

in het Timmerliedengeb. Rozenstraat 135.

Daar het een aanzienlijke partij is, verwachten wij een flinke opkomst. Ook tevens een meubelmakerswerkbank te koop.

Aan de afdelingen wordt bericht dat op de jaarvergadering te Utrecht gelegenheid bestaat om af te rekenen en bestellingen te doen. Ook zij die iets mede willen nemen op bovenbedoelde vergadering, worden verzocht dit vroegtijdig op te geven. Ook wordt men herinnerd aan de uitgebreide collectie gereedschap, die wij voorhanden hebben.

Namens de Commissie,

H. H. EGEMAN,

Rozenstraat No. 135.

Gereedschapscommissie „D. E. V.“

(DE OUDE.)

Beleefd doch dringend verzoekt de commissie aan hare afnemers, de goedheid te willen hebben om, zoo mogelijk, alle openstaande posten te willen verrekenen op de Jaarvergadering te Utrecht. De afgevaardigde van „D. E. V.“ (H. H. Ege-man) zal zich gaarne belasten met de afrekening.

Namens de Commissie (oude),

B. NOPPEN.

Amsterdamsche Coöperatieve Volksbroodbakkerij en Verbruiksvereeniging „VOORUIT“.

Timmerlieden! Niemand uwer kan bovenstaande vereeniging meer onbekend zijn. Welnu, betrek uw brood van de afdeling Bakkerij, Da Costakade 129—131, alwaar gelegenheid bestaat tot lidwording en koopt uwe kruidenierswaren in de afdeling J. v. Lennepstraat 26.

Vraagt circulaire en een verbruiksboekje.

Wordt lid en maakt u meester van uw eigen verbruik.

Wed. G. J. GOMBERTS,

Bloemstraat 25,

HILVERSUM,

bericht bij deze aan de Vakgenooten van haar overleden man, dat zij een zaakje is begonnen in

KRUIDENIERSWAREN,

Koffie, Thee, Tabak en Sigaren.

Beveelt zich beleefd in ieders gunst aan.

Van Limburg Stirumstr.

27.

W. MEIJER'S

Tabak- en Sigaren-Magazijn.

UITSTEKENDE KWALITEIT

VAN

Tabak en Sigaren.

NEEMT PROEF!